

Той е речениятъ.

„Защото той е речениятъ отъ пророка Исаия.“ *)

„Той е речениятъ.“ — Когато пророкътъ казва нѣкаква истина, тази истина има дълбокъ смисълъ. Пророкътъ не е невежа. Мнозина мислятъ, че пророцитѣ сж излѣзли отъ народа и сж били прости хора. — Не, пророцитѣ сж били най-ученитѣ хора на времето си. Тѣ били посветени въ тайнитѣ на битието. Заблуждение е да се мисли, че простиятъ човѣкъ може да стане пророкъ или светия. Простиятъ човѣкъ не може да стане нито пророкъ, нито светия, нито праведенъ. Тѣй щото, за да разбере истината, човѣкъ непременно трѣбва да бжде праведенъ.

Има два вида истини въ свѣта: еднитѣ сж човѣшки, т. е. относителни, а другитѣ сж Божествени, т. е. абсолютни. Тѣзи истини се различаватъ въ последствията си. Който живѣе въ човѣшкитѣ истини, той започва като царь, свършва като просекъ; започва като младъ, свършва като старъ; започва като ученъ, свършва като последенъ невежа. Който живѣе въ Божественитѣ истини, той започва като простъ, като обикновенъ човѣкъ, свършва като царь; започва като старъ, но въ края се подмладява; започва като невежа, свършва като ученъ. Това сж две положения диаметрално противоположни едно на друго. Когато живѣе по човѣшки, огънятъ на човѣка ту пламва, ту загасва, не е непрерывенъ. Когато живѣе по Божествено, огънятъ на човѣка постоянно се разгорява. Когато говоря за огъня на живота, подразбирамъ свѣтлината на човѣшкото съзнание, или силата на неговата любовъ, или възвишеното, красивото, великото, за което човѣшкиятъ духъ копнѣе. Въ Божествения животъ има отношения на братство, на равенство, а въ човѣшкия животъ такива отношения не сжществуватъ. Когато нѣкой дойде при тебе и пожелае да го поставишъ на стжпалото, на което ти се намирашъ, този човѣкъ трѣбва да се запита, подобенъ ли е на тебе, за да види, има ли право да изисква това мѣсто. Споредъ Божествения законъ, всѣки ще земе това стжпало, което отговаря на неговото развитие.

*) Матей 3 : 3.